

פז:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

יחד נאמר

1. דְּבַר אֶל אֶהֱרֵן וְאֶל בְּנָיו
וַיִּזְכְּרוּ מִקְדָּשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם
מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה:
וַיִּקְרָא כֹה, ב

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

האין לרר כפרה. וזה אמר נקט
במאמרו בפיק העל (במסד דף ג.)
במאמרו שרן שהו רשון ואינו ממאמר
(גב, ומהו) יין דמכס וזהבדלי
עמור. עול גבי אלהי הברר
לסלק שרן אינן ממאמר מאמר בור
ידעין אלה ממאמר בנדס ושלא רת
(מהרש"ר): רש"י ר"ה אב עבר בו רת
בזן חילול בהררי. קל ק"ל כשלי
ממאמר בנדס שהו (טעם) [ממאמר]

זר ואונן. הא דלא תנא בעל מוס ושתיין יין ופרועי ראש י"א מוס
דכתיב בהן חילול בהדיא י': שבוֹרֵל יום. אח"כ תני טמא
וחו ואין צריך לומר זו קמי ומסוס דאיכא תרי קראי תני תרוייהו והא
דלא תני טמא ברישא דניחא ליה לנתיני טמא ביהדי ערל כדאשכחן

בפרק הערל (בימות דף ע.) ובתמנה
(דף ד:) ועוד ^ס איכא מנא דמרבי ליה
לעלל כי טמא ומיהו סקויה דגמ' ללא
חוכמה דממזכרי ליה תרי קראי וכו'
תימא דאזטריך לעלל בקדקן צבור
דאילו טמא שרי דהא ^י כי מרבי
^ט ר"ע לעלל כי טמא היינו צוז ^ב
ומזרע דמהוא קרל דריש דמביי
אזא איש מזרע ארן והוא חזר וזא
ואתה טומאה לך וכו' צבור:
אלא דמקומו קיורי בוכביב השתא
ציין לא מרצה. הקשה רבי

ישראל לא אחא למעוטי עובדי כוכבים וקמתו אמרין כוכבין צ"ץ (ע"ה). וקדשי עובדי כוכבים אין מ' מנומאה ממשום וותד לדיפין חילול ^א מנומאה וצטומאה כחב צני ישראל ולא עובדי כוכבים ואין לומר למצני ישראל דכמי גבי אכילת קודש צטומאה קדריש שזבור פסוקא שני לו בפרשת אמור אל הכהנים דלא משמע הכי במזבח הכהנים ובריש מנחה ^א דמזבח הכהנים דלא

בקהל דוֹמֵרוֹ וְעוֹד רִגְבִּי וְיִמְרוֹ כְּחַיִּי
חִלְלוּ וְלֹא גִבִּי אֲחִילֵת קוֹדֶשׁ בְּטוֹמֵאָה
יִלֵּךְ דְּקָרָה דוֹמֵרוֹ מִיֵּירִי כָּל שִׁמְשׁ
בִּין בְּכָהֵן טֹמֵא שִׁמְשׁ בִּין בֹּרֵךְ שִׁמְשׁ
וְהוּם אֲחִירֵי כָּל טוֹמֵאָה בִּין אֲשִׁילֵת
וְקֹדֶשִׁים אֲשִׁירֵי בְּטוֹמֵאָה שִׁמְשׁ
שִׁמְשׁ לִי לְנִמְעוּטִי קִרְשִׁי עוֹבֵדִי
כִּכּוֹכִים מֵאֲחִילֵת בְּטוֹמֵאָה לְחֹדֶה לֹא
אֲחֵלֵת דְּמִצֵּי יִשְׂרָאֵל דְּחִיבֵי בְּחֵרִי גִבִּי
אֲחִילֵת בְּטוֹמֵאָה נִפְקָא וְחֵלֵל לְמִדְרַשׁ
זֶה מִצֵּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא חִלְלוּ וְכִאֲשֶׁר־
לֹא שִׁמְשִׁי הֵכָּה לְאֲשִׁמְעוּלִי
דְּחִיבֵי בְּחֵרִי בִּיה חִלְלוּ לְגִמְרוֹרֵי אֲחֵרֵי
וְחֵלֵל אֲ"כ בְּמִכּוֹת (דָּף ד:) ^(ג) וְכִשְׁבוּעוֹת

(דף 1.) **וצפרק הערל** (יבמות דף עה.)
אמאי דחק ר' יוחנן בנא אזהרה לאכילת
 הודש בטומאה מיפוח לו מהבא ויש

לומר משום דהאי קרא הוּי לֹא שִׁבְלָלוּת דְּלֹאֵת נִמְי לְטוּמָא שְׁמִישׁ
מִמֶּיהָ קָשָׁה בְּפִרְקָא אֵלּוּ הֵן הַגְּשֶׁרֶפִּין (סנהדרין 97 ד.פ.) דְּלִיָּף טוּמָא שְׁמִישׁ
בְּנִיתָהּ מִחִילּוּל חִילּוּל מִתְרומָהּ וּפְרִיץ לִיָּף חִילּוּל חִילּוּל מִמּוֹרֵר דְּבִרְכַּת
וְלֹא בְּנִיתָהּ וּמִשְׁנֵי חִילּוּל דְּרָבִים עֲדִיף וְלֹא יִחְלְלוּ מַלְא יִחְלְלוּ אֲבָל נוֹתֵר
כְּדָמִכִּי כִּי אֵת קֵדָשׁ ה' חִילְלָ בְּנִי יִחַד וְהִשְׁתָּא אֲכָתִי הוּא לִיָּה לְנִימָף מִאֲכִילַת
טוּמָאֵה דְּבִרְכַּת דְּבִאֲהִי קֹרָא גּוֹפִיָּה וְעוֹד כִּיּוֹן דְּמַחַד דְּרִישׁ נִקְסִי נִקְסִי
חִילּוּלֵהּ שְׁמִישׁ לְחִילּוּל חִילּוּל חִילּוּל עוֹד לְקַמְן שְׁלִיף פ' כִּיתָ שְׁמַאי (97 מ.א.)
אֲמַרְמִיין וְלֹא יִחְלְלוּ בְּשֵׁי חוֹלוּין הַכְּתוּב מִדְּבַר אֵיךְ פִּסְלוּ נוֹתֵר וְחִילּוּ
פִּסְלוּ טוּמָאֵה וּמִקְסֵי אֲהֲדִי אֵם כֵּן בְּנוֹתֵר נִמְי אִיכָא חִילּוּל דְּרָבִים וְלֹא
וּמּוֹתוּ בּו כִּי יִחְלְלוּהוּ [ויקרא 22] וּפְרִיץ יִנְיָף כְּרַת מִחִילּוּל דְּנוֹתֵר דְּכָמִי גְבִי
דְּקֹרָא דְּיוֹמָרוּ א"ע' דְּמִיירִי בְּטוּמָא שְׁאֲכַל וְגַם בְּנוֹתֵר הִהוּא חִילּוּל
יִחְלְלוּ מִשְׁמַע טוּמָא שְׁמִישׁ חוּר שְׁמִישׁ וּשְׁכִילַת קוֹדֵשׁ וּמוֹרֵר וְלֹא יִדְעִי
וְיִפְרִיץ ג"ש וּמִיָּהוּ קָשָׁה לְתַמָּא דְּבִי ר' יִשְׁמַעֲלָא דְּלֹא נִפְקָא לָן ז'ר מִמֶּהֱ קִר
יִנְיָף מִאֲכִילַת קוֹדֵשׁ דְּבִרְכַּת וּחִילּוּל דְּרָבִים [תל] וְקָשָׁה לְרַבֵּינוּ ז"ל לְדַלְקָמ [ד]
חִילּוּל דְּטוּמָאֵה דְּכָמִי בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עוֹבְדִי כּוֹכָבִים הִלָּא הִהוּא קֹרָא
לִי מִנְּגֵן לָלוּי דְּרִישׁ שְׁנֵי חִילּוּלִין חִילּוּל נוֹתֵר וּחִילּוּל טוּמָאֵה הִלָּא לִי
חוּרֹת י"ל כִּיּוֹן דְּטוּמָאֵה חוּרֹת מִכִּי בְּקֹרָא אֲפִילוּי אֵל כְּמִיכָא אֵלֹה חִלָּה
לְאֲגַמְרִי מִיתָה בְּטוּמָא שְׁמִישׁ פִּר

אֲתִיָּא בִּקְרָא וְחוֹמֶר בְּמַעֲרָא בּוֹמֵם. מְיוֹשֵׁב שְׂאוֹל לֹא מִזֵּי לְמִיָּקָא
 רַחוּן יֵידִים וְרוֹגְלִים נִמְי דִּהִי לֹא פְסָלִי אֵלֶּה * מַעֲנֵם זִרְתָּ
 גְּבִי כְּלִים * [וּיִלֵּן] לֵאלֹה קִשִּׁי מִיָּדִי מִשְׁתֵּי יוֹן לְדַקְלָן [וְ] מִפִּיק שְׁתוּי
 אֵלֶּה מַעֲנֵם דְּזִרְתָּ וְזֵר אֲמִירָא לֹא קִמְלִי * וְגַם מִפְּרֻשֵׁי רֶשֶׁשׁ לֹא קִשִּׁי *
 גִּמְרִי אֵבֶל לְחִימִל * אֲבִי וּפְלִי לְמֵאֵן דְּלֹאֵר הֵם דְּמַחְלֵל הֵם
 מִקְ"ו יוֹשֵׁב דְּלִינֹו בְּמִיתָה וְגַם זֵר דְּלִינֹו בְּמִיתָה בְּצִבְלָה לְפִי * שְׁאִי

[illegible]

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

הא לריד לאמטוייה. דקאמרת לאחשזבה עבודה מהאי טעם. ממחלוקת ר' אליעזר ורבנן ⁽⁷⁾ במתני': בחזק. להלן מן המוצא והכניסו פסטים א' לצד המוצא: ופוליאו לחזק. כלומר רישקו מן המוצא. הקי בחזק ופנים כולו עזרה: הא לריד לאמטוייה. לכשיחזור ⁽⁸⁾ ויקריבנו לצד המוצא אם מהא אותה הולכה במחשבה פסולה ⁽⁹⁾: לאו כהניסוך הכריד לעבודה דמי. הואיל ושלל לנודק הנייא על ⁽¹⁰⁾ חסס הוצרך לחזור ולהכניסו: הנייא פניא. דמדה צב ר' אליעזר מניא ואין מחלוקת בין ר"א לת"ק ⁽¹¹⁾ אלא אר"ש אצוה קאי ופליג:

הדרך על כל הזבחים

כל הוצאים. חונן. כל זמן שלא נקבר המת: עטול יוס. דשך ודמת ושאר טומאות שלא הוצרכו לקרבן: מחוסר פפויים. זכ ומלוער עטולו והעיצ שמשן ולא הביא כפרתן: מחוסר בגדים. כהן גדול ששימש צפחות משמונה וכהן הדיוט צפחות מד: ושלא רחץ ידיים ורגליו. מן הכיור: ערל. כהן שזמו אחיו מחמת מילה ע: יושב או עומד על גבי כלים. שיש חליה צין רגליו לרפא.

וכולו יליף בגמ' דפסלי צבורה.
 גב' ויטרו מקדיש וגו'. גבי מקריבים
 צטומאה כתיב דסמיך ליה כל איש
 אשר יקרב מכל זרעם: (למעוטי
 מאי) זני ישראלי (למעוטי מאי)
 קרבן של מי הוא ממעל מלהאיר כהנים
 על הטומאה: אילימא למעוטי צנוט
 ישראל. קרבן נשים שלא הוזהרו
 כהנים מלקריבו צטומאה: קרבן
 נשים צטומאה קרב. בתמיה וכי יש
 כח בקרבן נשים לדחות הטומאה:
 אלא למעוטי קרבן עובדי כוכבים.
 עובד כוכבים ששילת עולתו זני כדמיתא
 בהכל שוחטין (חולין יג.) איש איש
 לרבות את העובדי כוכבים שנודרים
 נדרים ונדבות ישראל: השאף קין לא
 מרגה. על טומאת עולין שנקרבנו
 כגון נטמא הדם או החלב דדבר.
 שמרה על של ישראל: דאמר מה.
 צמחות בהקומץ רבה (דף כה.) לא

והורגה. דכמיז לרצון להם [שמות כח] ולא לעוצדי כוכבים: **טוומאם הוגר**
יהא קרב בממיה. והלא [פליין] אלז קרבן יחיד דישראל לא נדחת:
הא אלא הכי **אחמר** ויגורו מקדשי. יתרחקו בטומאה ¹⁴ מכל קדשים:
ובני ישראל לא יחללו. והזרים אף הם יגורו כדי שלא יחללו ליימד על:
 שער שעבר שחילל את הקדשים ופסלם: **צעל מוס שאולו**. את קדשי
 הקדשים דכמיז (ויקרא כא) מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל:
עצר חילל דכמיז מוס צו ולא יחלל את מקדשי (שס):

צו ו"ל דיליף טמא ששימש במחילול דכמיז בתרומה גבי מיתה
 כי את קדש ה' חלל וכברתה ולכן משני היינו חילול דייחוד אצל לא יחללו
 דכמיז עונש בהדיה. ו"ה עיקר ברו"ך. ועוד ו"ל דבהאי קרא דלא
 ה' מינייהו נקיש אי גזר דבמיתה או לאכילת קודש ויותר דבכרת לכן
 ועוד קשה אדנפקא לן ליה ¹⁵ צעל מוס ששימש במיתה מטמא ששימש
¹⁶ דיליף דלזן חייבין על קדשי עובדי כוכבים על עון דגומר דיליף מחילול
 מיהא בתומר מישתעי דכמיז לוי בשני חילולין הכתוב מדבר ועוד קשה
 מיהא בשמעתי מוקי נקרא שני חילולין אחרני חילול טומאה וחילול
 לא ממילא הוה קאי אחריוויא ובמיה לוי הא אכטריי חילול לשון רבים
 הנשרפין (סנהדרין ק"ז פ"ג). ברו"ך:

ל יוֹסֵף שֶׁן פִּסּוֹל לַעֲדוֹת דַּקְדָּאָרִם בְּסִמּוֹן וּמִמְחוּסָר בְּגִידִים וְשֵׁלָא לֵא קֵהָ דִּינִיָּף בְּיָד מַשְׁמִי יוֹן (לְהַמְנוֹן) וּפְרוּעֵי רֹאשׁ * (וְעוֹמֵד עַל דְּחִילָל מִמְחוּהָ חוּקָה מִמְחוּסָר בְּגִידִים וּמִמְחוּסָר בְּגִידִים לֹא נִפְקָא לֹא דְחִילָל יֵשׁ שְׁלֵיחֵי פִּרְק שֶׁיִּסְתַּהֲדֵר בִּין (דָּף טט) אֲמַרְיִין פְּרוּעֵי רֹאשׁ לֵא לְמִיתָה שׁוֹם דִּיקֵּשֶׁת לְשִׁמּוֹ יוֹן דְּמִלִּי מַשְׁמִי זְרוֹת וְזִיעַ מִמְחוּסָר לֵא לִינִף עֲצוּדָה תַּמָּה וּמַחֲלִי כָל שֶׁן פְּרוּעֵי רֹאשׁ דְּבִמִּיתָה דְּמַחֲלִי. בְּרוּי:

ממחקו ע"י ל"ק. ובש"מ גרים ליה עי' בקוף העמ'. ועי' ח"י מ"ש בזה: [בין] ר"ל ללאו דוקא הכניסו וחזר לחזק ואח"כ חזר והכניסו ג"כ פליגי (גליון):

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לעיל יג, ט) ועי' מל"מ
 (ב) פס"מ מל"מ פס"מ הלכה ט'
 (ג) נצח קטן: ועי' א'
 (ד) סנהדרין פ"ג נמנוח ו'
 (ה) ועי' מוס' לקמן כב: ד"ה
 (ו) עירובי, (ז) יומא נח, (ח) ועי' מוס'
 (ט) לקמן ק"ד ד"ה מין צמנו'
 (י) נמנוח (י) לקמן ד"ה
 (יא) לקמן מה: נמנוח ס"ה
 (יב) ועי' היטב מוס' נמנוח ו'
 (יג) ד"ה שקמנו', ש' שם ורש' לקמן
 (יד) כב: ט) ביצמות וחגיגה שס'
 (טו) ל"מ ש' ואירא לקמן לז:
 (טז) ואירא יט, ט) לקמן יז:
 (יז) צ"ק מ"ז, ט) ומוא דר.

הגהות הב"ח

(א) גמ' מחלוקת רבי אלעזר וכן בסמוך וברש"י:
(ב) במשנה כל הזמנים שקבלה דמנן זר אונן טבול יום מחוסר פצגדים מחוסר כפרים שלא ידחיק לבלי אלות ו' ממקב (א) גמ' ומה בעל מוס:
(ב) רש"י ד"ה הא לרמך וכו' במתני' הוא הס"ד:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

יֵאָחֹזֶה דָּה"ה אִם קֶבֶל צַפִּימִים וְהוֹלִיאוֹ

שעת ביאה. וטמא דחשיב, כשנשמה
הוא עובדין. וי"ל דליכא למיפדך מה
מתי יין ופרוע ראש, דשתיי יין לא
כן מחזה תאמר בגזלן שאינו מחזה.
י"י הסם: תוד"ה זר. משום דבתיב
יין נמי כיון דלא יליף דמיחל כי אם
אבל קשה דליכל משתיי יין ופרועי